

Πρωτοβουλία Διαλόγου για την Πολιτική των
Ναρκοτικών στην Ν.Α. Ευρώπη

Τρυγόνα Καλαμπάκας
Ταχ.Θυρ. 5608
42 200 ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ
E-mail: drugpolicy.see@diogenis.info

Προς
Την Εθνική Συντονίστρια Αντιμετώπισης των Ναρκωτικών
Δρ. Χριστίνα Παπουτσοπούλου-Διαμαντοπούλου
E-mail: esynar@primeminister.gr

1 Σεπτεμβρίου 2014

Αξιότιμη Κα Παπουτσοπούλου-Διαμαντοπούλου,
Σε συνέχεια της επιστολής των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων από 28 Αυγούστου 2014, θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε για την πρόσκλησή σας να καταθέσουμε τις απόψεις μας για την Εθνική Στρατηγική και το Σχέδιο δράσης πριν την έγκρισή του από την Διυπουργική Επιτροπή. Συμπληρωματικά στα σημεία που θίξαμε από κοινού στην επιστολή των Μη Κυβερνητικών οργανώσεων, αναφερόμαστε σ' αυτή μας την επιστολή σε ορισμένα ειδικότερα θέματα τα οποία συνδέονται άμεσα με τους στόχους και τις επιδιώξεις της Εταιρείας Διογένης. Αναφερόμαστε στη συνέχεια στο θέμα του Διαλόγου με την κοινωνία, στην Επιδημιολογική έρευνα, στις σύγχρονες σημαντικές προκλήσεις στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών, στην αποποινικοποίηση της χρήσης, στο θέμα της συνεργασίας της αστυνομίας και των φορέων παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της κοινότητας, στο θέμα της Κάνναβης, στην διαθεσιμότητα και πρόσβαση στα οπιοειδή φάρμακα, στη θεραπεία της εξάρτησης, σε ορισμένα σημεία όπου προτείνουμε αλλαγές στο κείμενο και τέλος στη Διεθνή συνεργασία και ειδικά στη συνεργασία στην περιοχή των Βαλκανίων.

1. Διάλογος με την κοινωνία

Θεωρούμε σημαντική την επισήμανση ότι είναι απαραίτητη η στήριξη και συναίνεση της κοινωνίας για την επίτευξη των στόχων της Εθνικής πολιτικής. Παράλληλα είναι εξ ίσου σημαντική η διαπίστωση ότι «η προκατάληψη, ο φόβος, η άγνοια συχνά συνιστούν μοχλό αποπροσανατολισμού της κοινωνίας και διαμορφώνουν εμπόδια στα προσδοκώμενα αποτελέσματα του Εθνικού Σχεδίου Δράσης». Η Εταιρεία Διογένης θεωρεί ότι είναι αναγκαίος ο διάλογος με την κοινωνία και προσπαθεί να συμβάλλει στη διαμόρφωση μιας νοοτροπίας που σέβεται το συνάνθρωπο και στην προοπτική μιας κοινωνίας που διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των πολιτών. Επιδίωξη του Διογένη είναι η συνεργασία με όλους τους φορείς στον τομέα των ναρκωτικών και η συμμετοχή στη διαμόρφωση της πολιτικής.

2. Επιδημιολογική έρευνα

Συμφωνούμε με το σημείο που αναφέρεται στην επιδημιολογική έρευνα. Η Εθνική Στρατηγική αναφέρει ότι «αποτελεί επιτακτική ανάγκη η επικαιροποίηση των στοιχείων που

αφορούν το γενικό πληθυσμό» και ότι « το Εθνικό Σχέδιο Δράσης αναγνωρίζει ως μια από τις πρώτες προτεραιότητες την εκπόνηση το συντομότερο νέας επιδημιολογικής έρευνας». Στους πίνακες του Σχεδίου δράσης δεν αναφέρεται επικαιροποίηση κάποιας επιδημιολογικής έρευνας. Αποτελεί αυτό παράληψη ή αυτή η επικαιροποίηση έχει ενταχθεί σε σημείο που μας διέφυγε;

3. Σύγχρονες σημαντικές προκλήσεις στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό που το σχέδιο Στρατηγικής αναγνωρίζει ορισμένες καίριες προκλήσεις στην αντιμετώπιση του φαινομένου των ναρκωτικών. Για την υπερεκτίμηση της σωφρονιστικής αντιμετώπισης με εργαλεία τις δικωκτικές και δικαστικές αρχές η Εταιρία Διογένης συμμαριζεται τις απόψεις που κατέθεσαν οι συνεργαζόμενες οργανώσεις στην κοινή τους αντίδραση. Είναι ένα εγχείρημα που η εταιρεία μας υποστηρίζει ανεπιφύλακτα και θα ήθελε να συμβάλλει στην υλοποίησή του με προτάσεις και πληροφόρηση για προγράμματα και πρωτοβουλίες που έχουν ήδη εφαρμοστεί με επιτυχία σε άλλες χώρες και περιοχές του κόσμου. Αναπτύσσουμε στη συνέχεια διεξοδικότερα απόψεις μας σ' αυτό το σημείο.

Θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι η πρόκληση της σχέση κόστους-οφέλους που αναφέρεται στην Εθνική Στρατηγική δεν είναι τόσο θέμα που προκύπτει από την οικονομική κρίση και τα μέτρα λιτότητας όσο κυρίως από την αναγνώριση ότι η διάθεση πόρων για ορισμένες πολιτικές αποδεικνύεται στην πράξη ανώφελη και δεν συμβάλλει στην επίλυση των προβλημάτων. Λογική συνέπεια αυτής της διαπίστωσης είναι η αλλαγή πολιτικής.

3.1 Αποποινικοποίηση της χρήσης

Με την πρόκληση της ποινικής αντιμετώπισης των ναρκωτικών έχει ασχοληθεί πρόσφατα η Ελληνική πολιτεία με την ψήφιση του νόμου 4139/13. Η αναγνώριση από την Εθνική Στρατηγική ότι «ο εγκλεισμός που συνδέεται συχνά με την έκθεση στο ποινικό σύστημα αποδεικνύεται αναποτελεσματικό μέτρο για τη μείωση της διαθεσιμότητας στην κοινωνία, δεν βοηθά όσους φυλακίζονται ενώ παράλληλα τα καταστήματα κράτησης πάσχουν από τη χρήση ουσιών», θα πρέπει να έχει σα συνέπεια την τροποποίηση του νόμου 4139/13 στο θέμα της ποινικοποίησης της χρήσης. Η Ελλάδα είναι σε αντίθεση με τις άλλες χώρες της περιοχής των Βαλκανίων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης μία από τις χώρες που διατηρεί στη νομοθεσία της την ποινικοποίηση της χρήσης. Η Νομοπαρασκευαστική επιτροπή για τον νόμο 4139/2013 είχε διατυπώσει πρόταση με πειστικά επιχειρήματα για την αποποινικοποίηση της χρήσης. Ο νέος νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών –που κατά τα άλλα είναι μια πετυχημένη προσπάθεια προσαρμογής του ποινικού δικαίου στις σύγχρονες αντιλήψεις για την ποινική αντιμετώπιση των ναρκωτικών - πρέπει να τροποποιηθεί σ' αυτό το σημείο, σύμφωνα με τις προτάσεις της τότε νομοπαρασκευαστικής επιτροπής.

3.2 Η αστυνομία και φορείς παροχής υπηρεσιών συνεργάτες στο πλαίσιο της κοινότητας

Οι αποστάσεις που παίρνει η Εθνική Στρατηγική στο θέμα της σωφρονιστικής προσέγγισης θα πρέπει να έχουν σαν συνέπεια την αλλαγή στάσης της αστυνομίας προς τους χρήστες ναρκωτικών. Περιπτώσεις επιχειρήσεων όπως ο Ξένιος Ζεύς και Θέτις –που αναφέρονται και στην κοινή αντίδραση των συνεργαζόμενων οργανώσεων- δεν έχουν θέση στην προσέγγιση των χρηστών από τις αστυνομικές αρχές. Όλο και περισσότερα στελέχη της αστυνομίας ανά

τον κόσμο αναπτύσσουν πρωτοβουλίες συνεργασίας με τις τοπικές κοινότητες και τους φορείς παροχής υπηρεσιών για την αποφυγή της ποινικής δίωξης και της φυλάκισης χρηστών ναρκωτικών με στόχο τη θεραπεία και την κοινωνική τους ένταξη. Είναι μια αλλαγή ρόλου της αστυνομίας η οποία αποδεικνύεται αποτελεσματική. Η Εταιρεία Διογένης έχει αναπτύξει πρωτοβουλίες στο θέμα της συνεργασίας των αρχών επιβολής του νόμου με τις οργανώσεις παροχής υπηρεσιών στο επίπεδο της κοινότητας. Ένα πρώτο διαβαλκανικό σεμινάριο για το θέμα αυτό έλαβε χώρα τον Ιούνιο του 2014 στη Σόφια (Βουλγαρία). Εκτός της έκθεσης των εργασιών του σεμιναρίου πρόκειται να εκδοθεί και ειδικό ενημερωτικό φυλλάδιο για τη συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου και των κοινωνικών υπηρεσιών και υπηρεσιών υγείας. Πρότασή μας είναι να υιοθετηθούν και στην Ελλάδα προγράμματα συνεργασίας των αρχών επιβολής του νόμου και των φορέων παροχής υπηρεσιών τα οποία έχουν εφαρμοστεί σε άλλες χώρες και έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά. Για τις μεγαλουπόλεις και ειδικά την πόλη της Αθήνας θα πρέπει να αναληφθούν πρωτοβουλίες στο επίπεδο της κοινότητας όπου αστυνομία, δικαιοσύνη, φορείς παροχής υπηρεσιών υγείας, κοινωνικοί φορείς, Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συνεργαστούν για τη βελτίωση της ασφάλειας και της βιωσιμότητας των προβληματικών περιοχών των πόλεων.

3.3 Το θέμα της Κάνναβης

Θεωρούμε ότι στις προκλήσεις στις οποίες αναφέρεται η Εθνική Στρατηγική θα πρέπει να προστεθούν οι διεθνείς εξελίξεις για νομοθετικές ρυθμίσεις σχετικά με την παραγωγή, διάθεση και χρήση κάνναβης. Ήδη στον νόμο 4139/13 αναγνωρίζεται η ξεχωριστή προσέγγιση της κάνναβης σε σχέση με τις άλλες ναρκωτικές ουσίες (Άρθρο 29. Καλλιέργεια κάνναβης, χρήση ναρκωτικών ουσιών, πλαστογραφία ιατρικής συνταγής). Οι εξελίξεις στη Λατινική Αμερική (νομοθετική ρύθμιση της παραγωγής, διάθεσης και χρήσης κάνναβης στην Ουρουγουάη) και ειδικά οι νομοθετικές ρυθμίσεις σε πάνω από 24 πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών, καθώς και οι προτάσεις για νομοθετική ρύθμιση της καλλιέργειας, διάθεσης και χρήσης κάνναβης για βιομηχανικούς, ιατρικούς και ψυχαγωγικούς σκοπούς στην Ευρώπη και στις άλλες περιοχές του κόσμου, αποτελούν πρωτοβουλίες που μάλλον σύντομα θα οδηγήσουν σε αλλαγή του καθεστώτος της κάνναβης και στο πλαίσιο των διεθνών συνθηκών. Με το νόμο 4139/13 η Ελλάδα ρύθμισε την νόμιμη παραγωγή ακατέργαστων προϊόντων που προκύπτουν από την καλλιέργεια ποικιλιών κάνναβης του είδους *Cannabis Sativa L.* (Άρθρο 1.3 του νόμου). Η πολιτεία δεν προχώρησε στην καλλιέργεια κάνναβης για ιατρικούς σκοπούς ενώ και για αυτή την κάνναβη δεν υπάρχει κανένα νομικό κώλυμα. Αντίθετα η Ενιαία Σύμβαση για τα Ναρκωτικά του 1961 (η βασική σύμβαση που ρυθμίζει το διεθνές καθεστώς ελέγχου των ναρκωτικών) επιτρέπει την καλλιέργεια κάνναβης για ιατρικούς και επιστημονικούς σκοπούς υπό την επίβλεψη και τον έλεγχο του κράτους (άρθρο 28 της σύμβασης).

Στην Ειδική Σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ η οποία θα πραγματοποιηθεί το 2016, το θέμα της κάνναβης θα είναι στην ημερήσια διάταξη των εργασιών της συνόδου. Πρότασή μας είναι να συζητηθεί αυτό το θέμα σε ανοιχτό διάλογο στο πλαίσιο διαμόρφωσης της Ελληνικής τοποθέτησης στο ζήτημα. Το γεγονός ότι η κάνναβη είναι η πλέον διαδεδομένη ελεγχόμενη ουσία που χρησιμοποιείται και στην Ελλάδα, όπως και σε όλες τις χώρες του κόσμου, αποτελεί λόγο διεξαγωγής διαλόγου για το καθεστώς ελέγχου μιας ουσίας χρήστες

της οποίας είναι περίπου 119-224 εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο, δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος του συνόλου των χρηστών ελεγχόμενων ναρκωτικών που υπολογίζεται στα 162 μέχρι 324 εκατομμύρια άτομα. Εξ άλλου η Εθνική Στρατηγική συμπεριλαμβάνει στις προτεραιότητες και στους στόχους και την υιοθέτηση σύγχρονων διεθνών και ευρωπαϊκών πολιτικών. «Καμία στρατηγική αντιμετώπισης των ναρκωτικών» αναφέρει η Εθνική Στρατηγική «δε θα επιτύχει εάν δεν λάβει υπόψη τις τάσεις που επικρατούν διεθνώς αλλά και τις ανάγκες που προκύπτουν» (σελ.38).

3.4 Διαθεσιμότητα και πρόσβαση στα οπιοειδή φάρμακα

Το θέμα της διαθεσιμότητας και της πρόσβασης στα οπιοειδή φάρμακα, είναι ένα από τα πλέον επίκαιρα και πολυσυζητούμενα θέματα της διεθνούς ατζέντας. Η Εθνική Στρατηγική και το σχέδιο δράσης δεν αναφέρονται στο θέμα, παρ' όλο που το Διεθνές Συμβούλιο Ελέγχου των Ναρκωτικών (INCB) αναφέρεται διεξοδικά σ' αυτό στην τελευταία του έκθεση, όπου αναφέρονται και οι άλλες σύγχρονες προκλήσεις που περιέχει η Εθνική Στρατηγική. Οι επιδώσεις της Ελλάδας στο θέμα της διαθεσιμότητας και της προσβασιμότητας σε οπιοειδή φάρμακα δεν ήταν μέχρι πρότινος ικανοποιητικός. Η Ελλάδα ανήκε στις χώρες με περιορισμένη και μεμονωμένη πρόσβαση σ' αυτά τα φάρμακα. Έχουν άραγε γίνει οι σχετικές αλλαγές και σε ποιο βαθμό;

4. Η Θεραπεία της εξάρτησης

Η άποψη ότι η ιατροκεντρική και η ψυχοκοινωνική προσέγγιση στη θεραπεία της εξάρτησης μπορούν να συνδυαστούν και να λειτουργήσουν συμπληρωματικά αποτελεί πράγματι έναν καινοτόμο στρατηγικό στόχο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης. Το γεγονός ότι οι φορείς που εκπροσωπούν τις δύο αυτές τάσεις στην Ελλάδα φαίνεται να συμφωνούν (είναι μέλη της Εθνική Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών που διαμόρφωσαν την Εθνική Στρατηγική), αποτελεί ευσίωνη ένδειξη ότι αυτή η συναίνεση μπορεί να αποφέρει θετικά αποτελέσματα. Το σχέδιο δράσης 2014-2016 δεν αναφέρει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για το θέμα. Ελπίζουμε να μην υπάρξει αδράνεια και εφησυχασμός τα επόμενα δύο χρόνια γι αυτόν τον τόσο σοβαρό στρατηγικό στόχο.

5. Προτάσεις για ορισμένες αλλαγές στο κείμενο που κατά τη γνώμη μας χρειάζονται διόρθωση.

α. Στη σελ. 10 στο σημείο που αναφέρεται στην αναγκαιότητα και τις προκλήσεις που καθιστούν απαραίτητη την υλοποίηση της Εθνικής Στρατηγικής διατυπώνεται η άποψη ότι «Η δυναμική της απεξάρτησης αποτελεί ισχυρότερη στρατηγική πρόληψης συγκριτικά με τη στρατηγική της ποινικής αντιμετώπισης και της φυλάκισης». Κατά τη γνώμη μας η διατύπωση αυτή περιορίζεται στο σημείο της απεξάρτησης ενώ ισχυρότερη στρατηγική πρόληψης συγκριτικά με την ποινική αντιμετώπιση είναι γενικότερα και η θεραπεία και κοινωνική επανένταξη που μπορεί να οδηγήσει και σε απεξάρτηση. Θα ήταν σωστότερη η διατύπωση «Η δυναμική της θεραπείας και απεξάρτησης, της κοινωνικής επανένταξης και της μείωσης της βλάβης αποτελεί ισχυρότερη στρατηγική πρόληψης συγκριτικά με τη στρατηγική της ποινικής αντιμετώπισης και της φυλάκισης» .

β. Στο σχήμα 1 στη σελ.11 δεν αναφέρεται η μείωση της προσφοράς σαν πεδίο υλοποίησης της Εθνικής Στρατηγικής. Δεν είναι αυτό μια παράληψη? Στη σελ. 33 τονίζεται ότι « Οι

διωκτικές αρχές και οι αρχές επιβολής του νόμου αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο της ισορροπημένης προσέγγισης της πολιτικής αντιμετώπισης των ναρκωτικών ως προς τη μείωση της προσφοράς, της χρήσης και των συνεπειών της».

γ. Στη σελ. 12-13 αναφέρεται ότι «Παγκοσμίως, ο αριθμός των ατόμων που κάνουν χρήση ναρκωτικών υπερβαίνει τα 20.000.000 ενώ, από τους περίπου 4,5 εκατομμύρια χρήστες ουσιών που χρειάζονται θεραπεία παγκοσμίως, μόνο 1 στους 6 είναι ενταγμένος σε κάποιο πρόγραμμα». Ο αριθμός των 20 εκατομμυρίων είναι μάλλον λανθασμένος. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Έκθεση για τα Ναρκωτικά του 2014 (UNODC World Drug Report 2014), ο αριθμός των χρηστών ναρκωτικών υπολογίζεται στα 162 με 324 εκατομμύρια άτομα. Οι προβληματικοί χρήστες εκτιμάται ότι είναι μεταξύ 16 και 39 εκατομμύρια άτομα.

δ. Στο σημείο 1.3.1 Η επικράτηση της χρήσης στην Ελλάδα (σελ.18) αναφέρεται ότι «η κάνναβη είναι η κύρια ουσία εμπλοκής με τη χρήση». Θεωρούμε ότι η λέξη «εμπλοκή» δεν αρμόζει σ' αυτό το σημείο διότι υπαινίσσεται μια ξεπερασμένη άποψη για την κάνναβη σαν πύλη και προθάλαμο της χρήσης επικίνδυνων ναρκωτικών. Φυσικά είναι δικαίωμα της Ελληνικής πολιτείας να υιοθετεί μια άποψη που είναι επιστημονικά αμφισβητήσιμη. Στην καταγραφή των τάσεων αρμόζει –κατά τη γνώμη μας- η απλή αναφορά ότι η κάνναβη είναι η πλέον διαδομένη ουσία χρήσης και όχι μια ιδεολογικά φορτισμένη έκφραση «κύρια ουσία εμπλοκής με τη χρήση». Η διατύπωση στο επόμενο κεφάλαιο 1.3.2. (Η χρήση παρανόμων ουσιών στο γενικό πληθυσμό) είναι η σωστή «Η ουσία που κυριαρχεί σχεδόν για το σύνολο αυτού του πληθυσμού είναι η κάνναβη» ή «Η περισσότερο διαδεδομένη ουσία είναι η κάνναβη» (σελ.20). Και για τη συνέπεια των λεκτικών εκφράσεων είναι –κατά τη γνώμη μας – σωστό να διαγραφεί ή φράση «κύρια ουσία εμπλοκής με τη χρήση»

5. Διεθνής συνεργασία, η περιοχή των Βαλκανίων

Στην παράγραφο για τη διεθνή συνεργασία η Εθνική Στρατηγική αναφέρει ότι «Στην περιοχή των Δυτικών Βαλκανίων, η Ελλάδα οφείλει και μπορεί να παίξει ένα σημαντικό ρόλο για την ανάπτυξη πολιτικών που συνδέονται με τη μείωση της ζήτησης παρέχοντας τεχνογνωσία και διαμορφώνοντας κοινές πολιτικές που αφορούν την περιοχή, ενώ στον τομέα της μείωσης της προσφοράς ο πρωταγωνιστική της παρουσία θα συμβάλλει στη διαμόρφωση κοινών επίσης προοπτικών». Η Εταιρεία Διογένης είναι ένθερμος υποστηρικτής της εμπλοκής της Ελληνικής πολιτείας στη συνεργασία των βαλκανικών χωρών στον τομέα της μείωσης της ζήτησης και της προσφοράς ναρκωτικών. Η Εταιρεία Διογένης έχει αναπτύξει την τελευταία τετραετία (από το 2010) έντονη δραστηριότητα στην περιοχή της ΝΑ Ευρώπης και έχει διοργανώσει αλληπάλληλες δραστηριότητες με συμμετοχή των αρμόδιων υπηρεσιών χάραξης πολιτικής, τους φορείς παροχής υπηρεσιών και τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις από όλες τις χώρες της περιοχής. Η Εταιρεία ίδρυσε με πρωτοβουλία της το «Δίκτυο Συνεργασίας για την Πολιτική των Ναρκωτικών στην ΝΑ Ευρώπη» στο οποίο συμμετέχουν 16 Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις από τις 10 χώρες της ΝΑ Ευρώπης, εκδίδει ενημερωτικές εκθέσεις για επίκαιρα θέματα που σχετίζονται με την πολιτική για τα ναρκωτικά και συνεργάζεται με μια ομάδα επιστημόνων που συνδέονται με Πανεπιστήμια και Ερευνητικά Κέντρα των 10 χωρών για τη διεξαγωγή συγκριτικών ερευνών σχετικά με τη νομοθεσία περί ναρκωτικών. Η Εταιρεία Διογένης είναι ανοιχτή σε πρωτοβουλίες συνεργασίας και με την Ελληνική πολιτεία.

Θα ανταποκριθούμε –στο πλαίσιο των δυνατοτήτων μας- σε προτάσεις συνεργασίας και ευελπιστούμε στη θετική ανταπόκριση σε δικές μας προτάσεις.

Ελπίζουμε να δημιουργήσει η Κυβέρνηση όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις για το συντονισμό και την υλοποίηση των στόχων που περιγράφονται στην Εθνική Στρατηγική. Η αμέριστη υποστήριξη και η δέσμευση της κυβέρνησης για την προτεινόμενη Στρατηγική αντιμετώπισης των ναρκωτικών είναι προϋπόθεση για την επιτυχία του δύσκολου έργου του συντονισμού και των αναγκαίων διορθωτικών παρεμβάσεων.

Με εκτίμηση,

Αθ.Αποστόλου

Εταιρεία Διογένης

Πρωτοβουλία Διαλόγου για την Πολιτική των Ναρκωτικών
στην Νοτιοανατολική Ευρώπη